

Ενότητα 4^η

Ένα ταξίδι επιστημονικής φαντασίας

Πλέομεν οὖν ὅσον τριακοσίους σταδίου

καί προσφερόμεθα νήσῳ μικρᾷ καί ἐρήμῃ.

Μείναντες δέ ἐν τῇ νήσῳ πέντε ἡμέρας,
τῇ ἕκτη ἐξορῶμεν καί τῇ ὄγδῳ καθορῶμεν
πολλούς ἀνθρώπους διαθέοντας ἐπὶ τοῦ
πελάγους,
προσευκόμενοι ἅπαντα ἡμῖν καί τὰ σώματα καί
τὰ μεγέθη,
πλήν τῶν ποδῶν μόνων·
ταῦτα γάρ ἔχουσι φέλλινα·

ἀφ' οὗ δή, οἶμαι, καί καλοῦνται Φελλόποδες.

Θαυμάζομεν οὖν ὄρωντες οὐ βαπτιζομένους,

ἀλλά ὑπερέχοντας τῶν κυμάτων
καί ὁδοιποροῦντας ἀδεῶς.

Οἱ δέ καί προσέρχονται καί ἀσπάζονται ἡμᾶς

λέγουσί τε ἑλληνικῇ φωνῇ
ἐπιείγεσθαι εἰς Φελλῶ τὴν αὐτῶν πατρίδα.

Μέχρι μὲν οὖν τινος συνοδοιποροῦσι ἡμῖν
παραθέοντες,
εἶτα ἀποτρεπόμενοι τῆς ὁδοῦ βαδίζουσιν
ἐπευχόμενοι ἡμῖν εὐπλοίαν.

Εἶχαμε διανύσει, λοιπόν, κατά το θαλάσσιο
ταξίδι μας περίπου τριακόσια στάδια
και πλησιάζαμε ένα νησί μικρό και ἔρημο.

Αφού μείναμε στο νησί πέντε μέρες,
την ἕκτη ξεκινούμε και την ὄγδοη διακρίνουμε
πολλούς ανθρώπους να τρέχουν εδώ κι εκεί
πάνω στη θάλασσα,
που ἔμοιαζαν με μας σε όλα, δηλαδή και στο
σῶμα και στο ἀνάστημα
εκτός ἀπό τα πόδια μόνο·
γιατί αυτά τα εἶχαν κατασκευασμένα ἀπό
φελλό·

γί' αυτό το λόγο μάλιστα, νομίζω, και
ονομάζονται Φελλόποδες.

Απορούσαμε, λοιπόν, βλέποντάς τους να μη
βουλιάζουν,
ἀλλά να μένουν πάνω στα κύματα
και να βαδίζουν χωρίς φόβο.

Και αυτοί μας πλησιάζουν και μας ἀγκαλιάζουν

και μας λένε στα ελληνικά
ὅτι βιάζονται (να φτάσουν) στη Φελλῶ, την
πατρίδα τους.

Ὡς ένα σημείο, λοιπόν, μας συνοδεύουν
τρέχοντας δίπλα μας,
και ἔπειτα, ἀλλάζοντας δρόμο, προχωροῦν
ευχόμενοι σε μας «καλό ταξίδι».